

Î N C H E I E R E

27 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Dumitru Visternicean
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ciocoi Zinaida, prin intermediul avocatului Vuico Angela,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Ciocoi Zinaida către Lungu Iurie și Catanoi Sergiu privind încasarea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din 25 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Ciocoi Zinaida și menținută hotărârea din 07 iulie 2017 a Judecătoriei Căușeni, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 26 august 2016, Ciocoi Zinaida a înaintat cerere de chemare în judecată către Lungu Iurie și Catanoi Sergiu, solicitând încasarea în mod solidar a prejudiciului material în mărime de 10000 lei și a prejudiciului moral în mărime de 5000 lei.

În motivarea acțiunii a invocat, că a avut în proprietate o bovină în vârstă de 3 ani, cu greutatea aproximativ de 500 kg și costul de 10 000 lei. La 17 iulie 2016, bovina se afla la păscut în or. Căușeni, lângă râul Botna, unde a murit în jurul orelor 15:00 - 16:00, în urma hemoragiei subcraniale, survenită din cauza căldurii mari de afară, fapt constatat prin actul de necropsie din 18 iulie 2016, întocmit de către medicul veterinar Catanoi Sergiu.

Potrivit reclamantei, Lungu Iurie și Catanoi Sergiu, înțelegându-se între ei, au vândut carnea bovinei sale fără acordul proprietarului, căreia i-au comunicat că au aruncat-o din motivul, că carnea nu era bună pentru consum. Astfel, pârâții au refuzat să-i restituie cadavrul bovinei, având scopul de a-i scunde adevărul.

La 22 iulie 2016, pârâții Lungu Iurie și Catanoi Sergiu i-au arătat reclamantei cadavrul unei vaci putrede, care nu era al vitei sale. Reclamanta a indicat că vita ei era tânără și sănătoasă. Prin faptul că a pierdut această vită, care era sursa principală de întreținere pentru întreaga familie, ei personal și întregii familii i-a fost cauzat un prejudiciu enorm material și moral, deoarece reclamanta și soțul ei sunt pensionari și bolnavi, iar suferințele fizice și psihice pentru dânșii sunt enorme.

Prin hotărârea din 07 iulie 2017 a Judecătorei Căușeni, sediul Central, acțiunea la cererea de chemare în judecată înaintată de Ciocoi Zinaida către Lungu Iurie și Catanoi Sergiu privind încasarea prejudiciului material și moral, a fost respinsă.

Prin decizia din 25 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Ciocoi Zinaida și menținută hotărârea din 07 iulie 2017 a Judecătorei Căușeni, sediul Central.

Pentru a decide astfel, prima instanță și instanța de apel, cu referire la prevederile art. 1398 alin. (1) Cod civil, au reținut că răspunderea intimaților pentru prejudiciul cauzat apelantei urmează a fi angajată conform normelor de răspundere delictuală, care este ținută de întrunirea elementelor constitutive ale componenței delictului civil și anume: fapta prejudiciabilă, prejudiciul cauzat, legătura causală dintre fapta prejudiciabilă și prejudiciu și, vinovăția persoanei care a comis acțiunile invocate. Astfel, din analiza circumstanțelor cauzei instanțele inferioare au conchis că, în acțiunile intimaților Lungu Iurie și Catanoi Sergiu nu se întrunesc elementele constitutive ale componenței delictului civil, iar bovina deținută în proprietate de Ciocoi Zinaida a pierit din motive neimputabile intimaților.

Mai mult, faptul vinderii bovinei urma a fi probat în cadrul examinării cauzei în modul prevăzut de lege, prin probe admisibile și pertinente, în sensul art. 121-122 CPC, iar din analiza materialelor dosarului se atestă faptul că la cercetarea la fața locului, colaboratorul de poliție a depistat cadavrul unei bovine, care din declarațiile intimaților ar fi cadavrul bovinei apelantei. La acest capitol prima instanță și instanța de apel au specificat faptul că apelanta nu a prezentat careva probe care ar combate cele declarate de intimați și confirmate prin înscrisurile prezentate la materialele dosarului.

La 23 martie 2018, Ciocoi Zinaida, prin intermediul avocatului Vuico Angela, a contestat cu recurs decizia din 25 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii din 07 iulie 2017 a Judecătorei Căușeni, sediul Central, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral acțiunea înaintată de Ciocoi Zinaida.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, invocând circumstanțe și temeuri similare celor din cererea de chemare în judecată și cererea de apel.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Ciocoi Zinaida, prin intermediul avocatului Vuico Angela, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 25 ianuarie 2018, fiind expediată participanților la proces la data de 19 februarie 2018 (f.d. 126), însă la materialele cauzei nu se regăsesc date cu privire la

recepționarea deciziei de către aceștia. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2018 a fost depus la 23 martie 2018, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) CPC, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentei cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentei, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Ciocoi Zinaida, prin intermediul avocatului Vuico Angela.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ciocoi Zinaida, prin intermediul avocatului Vuico Angela.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Judecătorii

Svetlana Filincova,

Dumitru Visternicean,

Victor Burduh